

послугу, так і функцію впливу на адресата/адресатів, де остання виступає його функціональною домінантою. Реалізацію цієї функції забезпечує добір суттєвими активних мовних засобів і стратегій, що найчастіше виявляються на лексико-синтаксичному рівні, а також у площині стилістичних потенцій мови.

Світлана Баранівська

м. Київ

КОМУНІКАТИВНИЙ ПІДХІД ПРИ ВИКЛАДАННІ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ СТУДЕНТАМ НЕМОВНИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ

Оскільки Україна вибрала курс входження в Європейський освітній простір, інтеграція з Європейськими країнами підвищує попит на випускників факультетів немовних спеціальностей, які б вільно володіли іноземною мовою і культурою іноземного спілкування.

Згідно з Загальноєвропейськими Рекомендаціями щодо володіння іноземною мовою студенти ВНЗ повинні володіти уміннями вільно висловлюватися без суттєвої витрати часу на пошук адекватних мовних засобів у процесі досягнення ними соціальних, академічних і професійних цілей. Мовні навички – не тільки база для досягнення позитивного результату на рівні комунікативних дій, наприклад, граматика чи лексика не повинні бути ізольованими від комунікативних цілей об'єктом викладання. В процесі формування соціокультурної складової іноземної компетентності у студентів немовних спеціальностей впродовж всього курсу вивчення як загальної так і професійно спрямованої іноземної мови можуть бути розвинені та сформовані такі якості як уміння самостійно читатися, соціокультурна компетентність, функціональна грамотність та професійна універсальність, здатність застосування знань в конкретних ситуаціях, самостійність та критичність мислення, відповідальність, дисциплінованість.

Навчання іноземної фахової лексики студентів немовних спеціальностей є необхідним для досягнення головної мети вивчення іноземної мови – оволодіння іноземною мовою як

засобом фахового спілкування, що є одним із напрямів розвитку сучасної методичної науки. Фахові тексти з іноземної мови мають бути професійно-спрямовані і повинні мати інформативно-пізнавальну та тренувально-комунікативну направленість, що дасть викладачеві можливість здійснювати комунікативно-орієнтований підхід у навчанні. Для цього викладач може використовувати різноманеврі завдання, що враховують попередню шкільну підготовку студентів та творчі здібності кожного студента під час роботи над спеціальними фаховими текстами. Тепер знання іноземної мови професійного спрямування, вміння і навички, здатність проведення презентації іноземною мовою, ведення ділових переговорів, співбесід при влаштуванні на роботу, контактів з міжнародними партнерами спонукатимуть усіх студентів до обов'язковості її вивчення та надаватимуть їм більшої можливості конкурувати на міжнародному ринку праці. Специфіст сучасного технічного університету повинен мати глибокі загальні знання. Це людина, що вмє висловити власні думки, правильно зрозуміти інших, і не тільки рідною мовою. Необхідним є знання іноземних мов на рівні, який би дав змогу користуватися фаховою літературою, технічного документациєю, а також контактувати з людьми інших країн. Деякі більшого значення набуває також відбір і синтез інформації та доцільне використання відповідних для цього технічних засобів. ЄС не рекомендує уніфікувати моделі та системи освіти. З огляду на це, в університеті має залишитися сучасна реформована багаторівнева система іноземної підготовки студентів.

Процеси, що відбуваються в освітньому просторі України, уможливили ситуацію, за якої викладач може вибирати підручники, навчальні посібники та інші засоби навчання, він сам забезпечує себе всім необхідним, що, на його думку, сприятиме його ефективній діяльності.

Необхідно зазначити, що спостерігається тенденція серед студентів, що вступили на І курс університету є знання чужої мови таких, які володіють кількома мовами і хотіли б опанувати другу іноземну мову в рамках професійної іноземної комунікативної компетенції.